

Sygn. akt I PK 137/03

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 sierpnia 2004 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Hajn (przewodniczący)

SSN Józef Iwulski

SSN Andrzej Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Anna Pęsko

w sprawie z powództwa W. N.

przeciwko Polskim Kolejom Państwowym Spółce Akcyjnej Zakładowi Mostowemu
w B. w likwidacji

o odprawę pieniężną,

po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 25 sierpnia 2004 r.,

kasacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w E.

z dnia 15 listopada 2002 r.,

**zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że zmienia wyrok Sądu
Rejonowego - Sądu Pracy w I. z dnia 4 lipca 2002 r. i oddala
powództwo, odstępując od obciążania powoda kosztami
postępowania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy – Sąd Pracy w I. wyrokiem z dnia 4 lipca 2002 r. zasądził od strony pozwanej – Polskich Kolei Państwowych S.A. –Zakładu Mostowego w B. w likwidacji na rzecz powoda – W. N. kwotę 19.543,38 zł tytułem wyrównania odprawy pieniężnej wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 27 października 2000 r. Następnie, w wyniku apelacji strony pozwanej od powyższego wyroku, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w E. wyrokiem z dnia 15 listopada 2002 r. oddalił apelację.

W kasacji od powyższego wyroku Sądu Okręgowego pełnomocnik strony pozwanej zarzucił naruszenie art. 48 i art. 49 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego Polskie Koleje Państwowe (Dz. U. Nr 84, poz. 948 ze zm. – powoływanej nadal jako: ustawa o komercjalizacji PKP) poprzez błędną wykładnię tych przepisów i przyjęcie, że powodowi przysługuje odprawa z tej ustawy mimo, że rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło z dniem 30 września 2002 r., a więc przed wejściem w życie ustawy. Przyjęcie kasacji do rozpoznania uzasadnia nadto rozbieżne orzecznictwo sądów w zakresie wykładni art. 48 i 49.

W konsekwencji, skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez uwzględnienie apelacji pozwanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na wstępie należy zauważyć, że kasacja oparta jest wyłącznie na zarzutach naruszenia prawa materialnego, zaś Sąd Najwyższy zgodnie z art. 393¹¹ § 1 i 2 k.p.c. rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia kasacją oraz jej podstaw przy czym związany jest ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia. W związku z powyższym, Sąd Najwyższy uznał za oczywisty błąd pisarski wskazaną w kasacji datę 30 września 2002 r., jako datę rozwiązania umowy o pracę z powodem. Z niespornych bowiem w sprawie ustaleń faktycznych

dokonanych przez sądy niższych instancji wynika jednoznacznie, że datą rozwiązania umowy o pracę była data 30 kwietnia 2000 r.

Stosownie do uchwały składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2004 r. (III PZP 11/03 – opublikowanej: OSNAPiUS z 2004 r. nr 9 poz. 150): „Prawo do jednorazowej odprawy pieniężnej określonej w art. 48 i art. 49 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego ‘Polskie Koleje Państwowe’ (Dz. U. Nr 84, poz. 948 ze zm.) przysługuje tylko pracownikom, z którymi rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło po dniu wejścia ustawy w życie.” – przy czym należy mieć na uwadze i to, że ustawa ta ogłoszona została w Dzienniku Ustaw z dnia 12 października 2000 r. i weszła w życie z dniem 27 października 2000 r. (art. 83 tej ustawy).

Uchwała składu siedmiu sędziów zawierająca odpowiedź na pytanie prawne jest wiążąca w danej sprawie, ponadto rozstrzygnięte uchwałą zagadnienie prawne, ma służyć przede wszystkim ujednoliceniu orzecznictwa, w wypadkach gdy składy zwykle podejmują odmienne orzeczenia w analogicznych stanach faktycznych.

W rozpoznawanej sprawie jest poza sporem, że strona pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19 ze zm.) z dniem 30 kwietnia 2000 r., czyli przed datą wejścia w życie ustawy o komercjalizacji PKP.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 393¹⁵ k.p.c. orzekł jak w sentencji.